

NAGYBÖJT
2012

Nagyböjti gondolatok

Még a „legvilágibb” ember is belefárad egy idő után a nyüzsgésbe, a színes karneváli forgatagba. Titkon szeretne talán egy kicsit egyedül lenni. A böjti

időszakban erre kapunk lehetőséget. A tudatosan vállalt elcsendesülés, böjti, nem öncélú. Nem végcél, legfeljebb csak eszköz. Olyan eszköz, melynek segítségével az em-

beri személyiség „csiszolódik”, regenerálódik, tisztul. A szabadság visszaszerzésének az időszaka ez. „A szabadságot Krisztus szerezte meg nekünk” – írja Pál apostol. Ebben az időszakban újra átéljük ezt a csodát, a megváltás csodáját. Az egyház meghív bennünket, hogy az imádság, a böjti, az Ige által felkészüljünk húsvétra. Nem egyedül tudjuk legyőzni a kísértőt, hanem az Ő erejével, kegyelmével. A

szentségek által Isten új életet kínál nekünk. Fogadjuk el. Készüljünk fel egy őszinte szentgyónásra, szánjunk több időt a bensőnkre!

A kísértő mindig korszerű – még ha a lényeg időtlen idők óta ugyanaz is –, a testet kényezteti, az ösztönökön keresztül gyakorol befolyást, de végül mindig a lelket igyekszik megkaparintani.

Mire használhatja az ember ezt a „pusztai negyven napot”?

Szembenéz önnön fogyatékságaival, gyöngeségeivel. Leteszi a színesen csillogó, külsőségeket jelképező báli ruhát, s magára ölti az önvizsgálat szürkébb – ám annál érdemszerzőbb köntösét. A homlokán porladó hamu figyelmezteti: „Por vagy! Csak a lelked halhatatlan. Ezért csak akkor érezheted magadat otthon a testedben, ha a lelkeddel is jóban vagy: ha rend van benned.” Egy időre azonban el kell fordulnunk e zajos világ harsogó nyüzsgésétől.

Nézzünk magunkba, majd pedig a Keresztre; rendezzük „sorainkat” és újra találjuk meg a helyünket! A nagyböjti hetek és napok erre kínálnak lehetőséget. / Tibor atya/

NAGYBŐJTI PROGRAM

Nagybőjti program:

1) Mindennap legalább egyszer tégy valamit külön szeretetből (különösen családotban!). Este gondold át, mi sikerült. Adj hálát, majd kérj bocsánatot, s így örömteli lélekkel zárd a napot.

2) Határozd el, hogy a szent 40 nap során mindennap megtagadod magad valamiben: lustaság, édesség, internet, filmnézés stb. terén, hogy életed rendezettebb legyen.

I. vasárnap – „Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj” (Mt 4,10)

A sátán, a divat, és fogyasztói környezetünk elvárásai kísértének. A különböző életkoroknak is vannak közös és vannak más-más kísértései. – Jézus megkísértései a legjellemzőbb támadások, amelyek bennünket is érnek: Egyél, amikor nem kellene! Mutasd meg, hogy erősebb, tehetségesebb vagy, mint mások! – Légy a leghatalmasabb, a legokosabb! Mutasd meg, hogy nagyobb vagy, mint a többiek! – Gondold át, hol találkozol te ezekkel a kísértésekkel! – Ha szembe szállsz velük, sok embert megmenthetsz, amint Jézus tette! Ha bedölsz a kísértésnek, sok embert sodorsz magaddal, amint Éva és Ádám tették.

Elhatározás: Komoly reggeli ima. Nézz előre szembe Isten mai tervével és a kísértésekkel is. Úgy indulj neki a napnak Jézus örömeivel: hogy ma örömet viszel a világba. Büszkeségedet tedd ma félre, és indulj alázattal: szerezz örömet, szolgálj, vedd észre a jót másban, és dicsérij meg másokat.

2. vasárnap – „Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége...” (Ter 12,2) - ígéri Isten Ábrahámnak.

Ábrahám hitt Isten hívásának, elhagyta mindenét és Isten útjára lépett. Igent mondott Mária is. Jézus egész élete IGEN volt: keresztig tartó igenjével hozta a földre a mennyet, s ezzel váltott meg bennünket.

Istennek van egy mennyei terve rólunk is. Életünk legnagyobb sikere, ha meg tud valósulni, amit Ő rólunk álmodott. Ő jelzi, mit kell tennünk: jelzi lelkiismeretünk által, a keresztyén tanítás által, szüleink, életünk körülményei által, sajátos módon lelkipapjaink által. A mi szabadságunk, hogy mondhatunk igent, és nemet.

Elhatározás: Minden reggel átímadkozom, hogy ma az a legszebb számomra, ha megteszem Isten akaratát, ha kimondhatom: legyen nekem a te Igéd szerint. Különösen kész vagyok igent mondani, ha valami nehéz. Akkor hozzám is szól az ígélet: „benned nyer áldást a föld minden nemzetsége”.

3. vasárnap – „Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki engem küldött” (Jn 4,34)

A zsidók zúgolódnak, mert kevés a víz. A szamariai asszony nem veszi észre, ki az, aki vizet kér tőle. – Hányszor mi is csak zúgolódunk, és nem vesszük észre, hogy ebben a helyzetben is Jézus áll mellettünk, ő szól hozzánk.

Elhatározás: E héten mindennap, minden nehézségben gyakoroljuk magunkban, hogy minden kellemetlenség után mondjuk: Jézus neked adom; vagy

NAGYBŐJTI PROGRAM

csak: Neked! - Ha már kicsúszott szánkon a rossz szó, utána még mindig legyőzhetjük jóval a rosszat; annál inkább mondjuk ki ilyenkor: Jézusom szeretlek, dicsőítelek! Neked! Te vagy a Mindenség Ura.

4. vasárnap - Öröm vasárnapja. Adjunk hálát a szent 40 nap eddigi kegyelmiért. Vizsgáljuk meg, hogyan sikerült eddig élnünk. És új odaadással éljük a bűnbánati idő hátralevő részét.

„Valaha sötétségben voltatok, most Világosság vagytok az Úrban. Úgy éljétek, mint a Fény Fiai” (Ef 5,8)

Jézus megnyitja a vak szemét. Észreveszem-e, hányszor vagyok vak, hányszor voltam szeretetlen, hány embert megbántottam? Hányszor nem látom, és nem adom tovább Isten Világosságát. Minden reggel, minden esti imában – adjak hálát, ha megláttam Isten fényét, és kérjek bocsánatot, hogy sokszor vak vagyok. Ha alázattal beismerem kicsinységemet, ha imában így borulok Isten elé, felébred bennem a vágy, hogy igazán lássak: hogy úgy éljek, mint a Fény fiai. Elhatározás: Minden napi imában adjak hálát, de valljam is meg, hogy hibáztam, és kérjek bocsánatot Jézustól. Kérjem, hogy nyissa meg a szemem! De Istennel csak akkor engesztelődhetek ki, ha embertársaimmal is kiengesztelődök! A gyónás az Istentől való bocsánat-kérésnek (és emberekkel való kiengesztelődésnek is) a kegyelmi helye. Előzze meg komoly lelkiismeretvizsgálat, és konkrét **elhatározások**: milyen konk-

rét lépéseket tervezek megújulásom érdekében .

5. vasárnap „Jóllehet a test a bűn miatt halott, a lélek a megigazulás következtében él...” (Róm 8,10)

A húsvét titka, hogy Jézus meghalt értünk: azért, hogy mi Vele feltámadott életet élhessünk. Ő ki akar hozni bennünket önzésünk, régi emberségünk sírjából. Így – bár testünkben hordozzuk még a bűn miatt a halál nyomait – Benne, és a Lélek által, mégis feltámadott életet élhetünk.

Elhatározás: Imáidból és minden újkezdésből indulj Jézusba vetett hittel. Minden botlás után, „győzd le jóval a rosszat!” „Mi átmegyünk a halálból az életbe, ha szeretjük testvéreinket!” – Szeressünk egy jó tettel, egy jóvátétellel, bocsánatkéréssel. Így lesz Ő bennünk a Feltámadás és az Élet.

Nagyhét – „Ne az legyen, amit én akarok, hanem amit Te!” (Mk 14,36). - A Nagyhét a szent 40 nap beteljesülése: A szent három napon minden este törekedjünk örömmel részt venni az év legszebb liturgiáin. – Legyünk együtt nagycsütörtökön az utolsó vacsora termében Jézussal! Nagypénteken járjuk végig Vele a kereszttutat. Nagyszombat éjszakáján ünnepeljük a feltámadás misztériumát.

Morzsák:

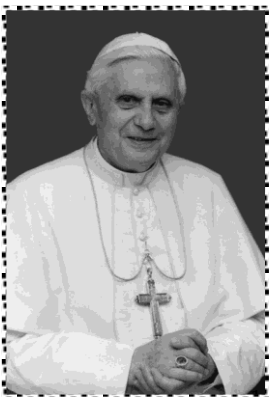
„Ha szeretünk, az egész embert szeretjük, amilyen, nem amilyennek akarom, hogy legyen.”

LEGYÜNK ŐRZŐI TESTVÉREINKNEK

Legyünk őrzői testvéreinknek

XVI. Benedek pápa üzenete 2012 nagyböjtjére

„Legyen gondunk rá, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást” (Zsid 10,24)A nagyböjt ismét alkalmat kínál,

hogy arról elmélkedjünk, ami a keresztény élet középpontjában áll: a szeretetről. Ez ugyanis megfelelő időszak, hogy Isten ígéje és a szentségek segítségével

megújultan folytassuk hitbeli utunkat személyesen és közösségileg egyaránt. Ezt az utat az imádság és a megosztás, a csönd és a böjt jellemzi, miközben várjuk, hogy megéljük a húsvét örömet. Az ige buzdít minket és arra hív, hogy a másokra szegezzük tekintetünket, mindenekelőtt Jézusra, és figyeljünk egymásra, ne legyünk kívülálló, közömbösek a testvérek sorsa iránt. Gyakran ugyanis ez a magatartás érvényesül: a közömbösség és érdektelenség. Ezek önzésből fakadnak, amely a „magánszféra” tiszteletben tartásának látszatát ölti magára. Ma is erővel visszhangzik az Úr szava, amely mindannyiunkat arra hív, hogy gondját viseljük a másik embernek. Isten ma is azt kéri tőlünk, hogy testvéreink „őrzői” legyünk (vö. Ter 4,9), olyan kapcsolatokat teremtsünk, amelyeket a

kölcsönös gondoskodás jellemez, és az, hogy figyelünk arra, hogy mi jó a másoknak, és minden szempontból az ő javát akarjuk. A felebarát iránti szeretet nagy parancsolata azt a tudatosságot igényli és sürgeti, hogy felelős vagyok az iránt, aki hozzám hasonlóan teremtmény és Isten gyermeke: annak a ténynek, hogy testvérek vagyunk emberségünkben és sok esetben a hitben, arra kell irányítania minket, hogy a másik emberben valódi hasonmásunkat lássuk, akit Isten végtelenül szeret. Ha ezzel a testvéri tekintettel nézünk másokra, akkor a szolidaritás, az igazságosság, az irgalmasság, az együttérzés természetes módon fakad majd szívünkéből...A Szentírás óv minket attól a veszélytől, hogy szívünk megkeményedjen egyfajta „lelki érzéketlenségtől”, amely vakká tesz minket a másik szenvedése iránt. Lukács evangélista Jézusnak két olyan példabeszédét mondja el, amelyek bemutatják, mi fakadhat az ember szívében. Az irgalmas szamaritánusról szóló történetben a pap és a levita közömbösen „továbbmentek” az úton fekvő ember előtt, aki rablók kezébe került és kifosztották (vö. 10,30-32). A dúsgazdag ember történetében, a gazdagságra szomjazó ember, hogy nem veszi észre a szegény Lázár körülményeit, aki éhen hal ajtaja előtt (vö. Lk 16,19). Mindkét esetben a gondoskodásnak, a szerető és együttérző tekintetnek az ellenkezőjét látjuk. Mi akadályozza ezt az emberséges, szerető tekintetet a testvér felé? Gyakran az anyagi

CSABA TESTVÉR GONDOLATAI

gazdagság és túltelítettség, de az is, hogy minden dolog elé saját érdekeinket és aggodalmainkat helyezzük. Mindig tudnunk kell irgalmasnak lennünk a szenvedővel, sosem szabad, hogy szívünk annyira tele legyen saját dolgainkkal és problémáinkkal, hogy süketek legyünk a szegény ember kiáltása előtt... A testvérré való odafigyelésbe az is beletartozik, hogy gondoskodunk lelki javáról is. Itt szeretnék rámutatni a keresztyén élet egy olyan aspektusára, amely úgy tűnik, feledésbe merült: a testvéri helyreigazítás az örök üdvösség távlatában... Maga Krisztus parancsolja, hogy figyelmeztessük a testvért, ha az bűnt követ el (vö. Mt 18,15)... Nagyon fontos, hogy újra rátaláljunk a keresztyén szeretetnek erre a dimenziójára. Nem szabad hallgatni a rossz láttán... A keresztyén feddést azonban sosem az ítélet vagy a vádaskodás lelkülete mozgatja; mindig a szeretetből, az irgalomból fakad és abból, hogy valóban a testvér javával törődünk. Pál apostol megerősíti: „Testvérek, ha valakit botláson értek, ti, akik lelkiek vagytok, intsétek meg a szelídség szellemében, de ügyelj, hogy magad kísértésbe ne essél!” (Gal 6,1). Minden keresztyén kifejezheti, hogy részese az egyetlen testnek, az egyháznak Amikor egy keresztyén észreveszi a Szentlélek működését a másokban, nem tesz mást, csak örül és dicsóítja a mennyei Atyát (vö. Mt 5,16). Kedves testvérek, fogadjuk el a mindig aktuális meghívást, hogy törekedjünk «a keresztyén élet „magas

fokának” elérésére» (II. János Pál, Novo millennio ineunte)...”

Böjte Csaba testvér gondolatai

Hűsz éve folyamatosan vesszük fel minden évben a kölcsönöket, mert jobban, kényelmesebben akarunk élni, mint amennyire a munkavégzésünk feljogosít. Összevegyültünk egy uzsorás kufár társasággal és most csodálkozunk? Döbbenetes, a hiánycél évente csak 3 százalék?! Aki korpa közé keveredik, azt megeszik a disznók. Fojtogatnak a bankárok? Nem kellett volna felvenni a kölcsönöket! Keseregni fölösleges. Eső után köpönyeg! Mi a megoldás? – kérdezik itt is, ott is? *Nem az a kérdés, hogy a múltban mit kellett volna tenni, hanem itt és most mit kell tennünk?*

A valóság az, hogy mi mindannyian tápláljuk, éltetjük a kapzsiság ördögét, mi hizlaljuk legyőzhetetlenné! Nem vállalsz gyermeket, így pénzedből nem földet, otthont veszel gyermekednek,

CSABA TESTVÉR GONDOLATAI

jövődöt nem fiadra bízod, hanem bankot keresel, olyan emberekre bízod pénzedet, kik a legnagyobb kamatot ígérik. Persze őket is viszi a bírvágy szelleme, és pénzeddel, mint cápák vetik magukat bele a pénz világába. Nincs kegyelem, ha nem sikeres ragadozók és te pénzedet veszélyben érzed, hát te is könyörtelenül visszaveszed az utolsó vasig, és más bankra bízod. Nincs megállás, a tőzsdék, a bankok, a pénzvilág modern kártyajátékai, és ha játszhatsz, munka nélkül is gazdag lehetsz..., de valóban az lehetsz? A fogyasztás, a birtoklás vágya, a gonosz lélek vadászkutyái űznek, hajtanak a veszedbe.

Az Isten által mindannyiunknak adott anyagi javak bölcs elosztása, hatalmas feladat! A múltban ott vannak a félelmetes kudarcok! A kapzsiság, az önzés, a pénz, mint pusztító fenevad szedi az áldozatait. Van más megoldás?

Egyetlen elfogadható válasz a mai világ haláltáncára, Jézus Krisztus válasza. Kétezer évvel ezelőtt közénk jött, és nem állt le vitázni, kiosztani senkit, hanem szülőföldjén Názáretben, megélte szeretteivel a maga csendes, becsületes munkáséletét. Fenntartható vágyakat állított elénk, egy olyan életformát, mely elérhető, s mely boldoggá is tesz. Szent Ferenc már nyolcszáz évvel ezelőtt az ördög ganajának nevezte a pénzt, egyszerű, vidám életútja ma is járható. Fenntartható, tiszta örömeink után kell kinyújtjuk a kezünket. Olyan örömeink után, melyet nem

esz meg a rozsda, melyet nem rág szét a moly, melyek után másnap nem keserű a szájunk íze. Van kiút, van válasz recsegő, ropogó világunk kérdéseire. Jézus, ha ma közénk jönne, ugyanazt tenné, mint kétezer évvel ezelőtt, szépen megélné a csendes, egyszerű názáreti életét szeretteivel. Dolgozna, alkotna, mint ács vagy földműves, vagy tanár, vagy orvos, becsületesen, szorgalmasan, ott a szép szülőföldjén, ahol született.

Meg kell zabolázzuk elsősorban önmagunkban a kapzsiságot, hajtsuk el magunktól a fölösleges fogyasztás, a birtoklás utáni vágyat. Autóinkban nem maximalizálni akarjuk a fogyasztást. A cél egy optimális, takarékos motor, mely kevés üzemanyaggal célba visz. Miért nem ugyanez a cél életed minden területén? Sokszor a kevés is elég, a szerény, egyszerű megoldás is célra vezető. Egy angol polgármester névnap ünnepségén voltam, szerény, egyszerű vacsora volt a 170 vendégnek: svédasztal kétfajta hússal, háromféle körítéssel, előétel nem volt, a végén mindenki vehetett egyféle süteményből, az italokat mindenki saját kontójára kérhette. Néztem a kedves 70 éves vendéglátónk egyszerű, természetes, vidám ünneplését, magamban azokra a rendezvényekre gondoltam, melyeket itt a Kárpát-medencében rendeznek és elszégyelltem magam. Igen, a soktornyos, bádogtetejű házak lakóit lenézzük, de újjgazdag rongyázásban egész társadalmunk ott liheg a nyomukban. Fölösleges költekezéssel

CSABA TESTVÉR GONDOLATAI

akarjuk bizonyítani kiválóságunkat, és balgán, magunkat és egész társadalmunkat belerántjuk az adósság szörnyű

szakadéka. Egyke, végzős gyerekeink tanévzárójára vagyontak költünk, csak a fényképésznek egy egyszerű ember kéthavi fizetését adjuk gálánsan, mert fontos a látszat. Bűn! Mi vetettünk ágyat a gonosznak, miért csodálkozunk, hogy nyakunkra költözik? Elmennek a fiataljaink? Miért vállalnák az általunk felhalmozott adóssághegyeket? Nézzétek az ég madarait, a mezők virágait! Van megoldás, adjátok oda a császárnak, ami a császáré, és ti keressetek olyan kincseket, amelyek megmaradnak az örök életre, mondja a mi Urunk! Ő maga is a názáreti csendes, egyszerű életével bizonyította, hogy szeretteink körében, szülőföldünkön, becsületes, egyszerű munkás életet élve, a szép természetben boldog lehet az ember. Ez az az út melyet ő is járt, és melyet mi is járva egy fenn tartható életet élhetnénk és boldogok lehetnénk. Induljunk el Krisztus nyomában! /Szeretettel, Csaba testvér/

Reményik Sándor: Istenarc

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szégyenyen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
A ráarakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.

NYISSÁTOK MEG SZÍVETEKET!

Nyissátok meg szíveteket!

(Medjugoriei üzenet)

"Drága gyermekek! Ma is örömmel hívlak benneteket, hogy nyissátok meg szíveteket és hallgassatok hívásomra. Újra szeretnék közelebb vonni benneteket Szeplőtelen Szívemhez, ahol menedéket és békét találtok. Nyíljatok meg az imára, mindaddig, míg örömmé nem válik számotokra. Az ima által a Magasságbeli bőséges kegyelmet fogadni nektek és kinyújtott kezemmé váltok ebben a békétlen világban, amely a békére vágyakozik. Gyermekeim, tegyetek tanúságot életetekkel a hitről, és imádkozzatok, hogy a hit napról napra növekedjen a szívetekben. Veletek vagyok. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra." Láthatjuk a természetben, hogyan nyílik ki a virág a napsugár hatására, mely fényt és a meleget ad neki, ezáltal borul virágba és lesz széppé. A virág ki van téve a nap sugarainak, ezért élhet. Ugyanennyire fontos az is, hogy mi is kitegyük magunkat az imádság által a Magasságbelinek, így várva szívünk megnyílására.

„Ha Medjugorje nem lenne, nem alakítottam volna Krisztust a Passióban” James Caviezel egy interjújában

medjugoriei látogatásairól, hite megújulásáról, a Passió film készítésének műhelytitkairól és a hit eredményes

közvetítéséről beszélt. A Monte Cristót forgattuk Írországbán, amikor Ivan Dragicovic, az egyik látnok Írországba látogatott. Elfoglaltságom és fenntartásaim miatt nem szándékoztam elmenni a meghirdetett találkozóra. Úgy tartottam, attól, hogy katolikus vagyok, nem kell elfogadnom Lourdes-ot, Fatimát vagy Medjugorjét. Végül szabadnapot kaptam, így mégiscsak elmentem – eleveníti fel Medjugorjével való kapcsolata kezdetét Caviezel a medjugorjemiracles.com által közölt interjújában. „A zsúfolásig telt templom végében álltam, kissé bizonytalanul, hogy mi is történik valójában. A jelenés alatt a mellettem toloszékben ülő férfi letérdelt, és a fájdalom ellenére a hideg kövön térdelve imádkozott; ez nagyon megrendített. Néhány nap múlva – feleségem kérésére – ismét részt vettem a jelenésen, ezúttal Ivan közelében térdelve. Így imádkoztam: 'Jól van, itt vagyok, készen állok. Tégy velem, amit akarsz.' Abban a pillanatban úgy éreztem, mintha valami betöltene. Egyszerű, mégis különleges élmény volt. Zokogni kezdtem. Amikor felálltam, csurogtak az arcomon a könnyek.” Iván hozzám fordult: „Jim, az embernek mindig van ideje arra, amit szeret. Ha egy nagyon elfoglalt ember beleszeret egy lányba, az ő számára mindig lesz ideje. Az embereknek azért nincs idejük Istenre, mert nem szeretik.” Azokban a napokban valami megváltozott bennem. Korábban sohasem akartam megtanulni rózsafüzérezni, akkor azonban

NYISSÁTOK MEG SZÍVETEKET!

megszületett bennem ez a vágy. Egy reggel azt mondtam a sofőrnek, aki a filmezésre vitt: 'Nem tudom, mit szól hozzá, de szeretnék elmondani egy rózsafüzért.' Meglepetésemre csak annyit mondott: 'Rendben, imádkozunk.' Első međugorjei látogatása, amelyet a filmforgatás befejeztével tett, meghatározó volt James Caviezel számára. „Eleinte megdöbbenett, mennyit imádkoznak itt az emberek. Sporttáborra emlékeztetett, ahol nem csak egy mérkőzés van, hanem egymást érik a meccsek. Eleinte kicsit feszengtem; nem voltam hozzászokva, hogy ennyit imádkozzam. Isten segítségét kértem. A negyedik nap nem vágytam másra, mint imádkozni.

Imádság közben azt éreztem, kapcsolatban vagyok Istennel. Ezt az élményt kívánnám minden katolikusknak!” Hozzátette: „Otthon a családban is ezt folytatjuk. Együtt járulunk a szentségekhez. Iskolába menet az autóban a gyerekekkel együtt mondjuk a rózsafüzért. Előfordult, hogy nem

kezdtem el, mire a fiam kezdte mondani.” „Ha Međugorje nem lenne, nem vállaltam volna Krisztus szerepét a Passióban – mondta a színész –, hiszen tudtam, hogy aki Krisztust alakítja, annak nagyon közel kell lennie hozzá. Én Međugorjében nyitottam meg a szívemet az ima és a szentségek felé. Mindennap gyóntam és szentségimádáson vettem részt. Mel Gibsonnal együtt vettünk részt a latin nyelvű szentmisén. Međugorje számomra a szentségek megélését és az egyházzal való egységet jelenti. Međugorjának köszönhetem, hogy hinni kezdtem, hogy Jézus valóban jelen van az Eucharisziában, és megbocsátja a bűneimet. Ott tapasztaltam meg, micsoda ereje van a rózsafüzérnek, és mekkora ajándék, ha az ember mindennap szentmisén vesz részt.” A kérdésre, hogy hogyan lehet növelni az emberekben a Jézusba vetett hitet, a színész így válaszolt: „Csak úgy, ha Jézus jelen van bennünk az Eucharisztia által, s így az emberek Jézust látják az életünkben. A Passió filmezésekor csináltattam egy belső zsebet a ruhámba, ahová betettem néhány ereklyét, köztük Krisztus keresztyének egy darabkáját. Azt akartam, hogy Jézus valóban jelen legyen, mert a nézőknek könnyebb lesz őt látni, ha én is őrá tekintek. Az utolsó vacsora jeleneténél kérésre a pap az Oltáriszentséggel a kezében állt az operatőr mellett, és együtt közelítették felém a kamerával. A néző nem is sejtí, hogy a szemem ragyogásában valóban Jézust, a

NYISSÁTOK MEG SZÍVETEKET!

Szentostya visszatükröződését látja. A keresztre feszítés jeleneténél ugyanez történt: ott volt a pap, kezében az Oltáriszentséggel, én pedig egyfolytában imádkoztam.”

James Caviezel megjegyezte, hogy a filmforgatáskor nem a latin, arám, héber szövegek memorizálása okozta a legnagyobb nehézséget, hanem a fizikai megpróbáltatások. „Az utolsó jelenetnél meghúzódott a vállam, és kiugrott, valahányszor valaki hozzáért

a kereszthez. Az ostorozás jeleneténél kétszer eltalált a korbács, amitől 14 cm-es seb lett a hátamon. Közben tüdőgyulladást kaptam. Mindehhez jött a krónikus fáradtság, hiszen hónapok óta hajnali 3-kor keltem, mert a sminkeles majdnem nyolc órát vett igénybe. Nehéz volt elviselni a nulla fok körüli hideget, különösen a keresztre feszítés jeleneténél, amikor mindössze egy vékony szövetdarab volt rajtam.” A színész röviddel a Passió forgatásának befejezése után járt másodszor Medugorjében. E látogatás alkalmával megismerte Jozo Zovko atyát. „Talál-

koztunk. Kezét a vállamra tette. Én is a vállára tettem a kezem. Majd a fejemre tette a kezét; én is az övére. Abban a pillanatban egy belső hang szólalt meg bennem: 'Szeretlek, testvérem. Ez az ember szereti Istent.' Jozo atya ekkor megfordult, megkérdezte a tolmáctól, ki vagyok, és azt mondta, szeretne velem beszélni. Tartós barátság lett belőle.” Forrás: Magyar Kurír

Akié a fiú...azé az örökség

Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezében. Így szólt: „Uram, Ön nem ismer engem. Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett meg. Éppen engem vitt biztonságba, mikor egy golyó szíven taláta, és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt nekem Önről és a művészet iránti szeretetéről. - A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha ezt megtartaná.”

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szemei megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet, és felajánlotta, hogy kifizeti.

„Oh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.” Az apa jól látható helyre akasztotta a portét, így ha látogatók

NYISSÁTOK MEG SZÍVETEKET!

jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekcióból.

Néhány hónappal később az ember

meghalt. Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt, és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal. „Az árverést ezzel a képpel kezdjük.”

„Ki akarja megvenni ezt a képet? kiáltott valaki hátulról.

-Látni akarjuk a híres képeket. Hagyja ezt!” Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt.

„Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? Ki kezdi el az ajánlást? 100\$-ért, 200\$-ért?”

Egy másik hang mérgesen kiáltotta. „Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!” De az árverésvezető tovább folytatta. „A fiú, a fiú. Kinek kell a fiú?” Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig

az embernek és a fiának a kertésze. „Elviszem 10\$-ért.”

Szegény ember lévén, az volt minden, amit fel tudott ajánlani.

„Ki ajánl érte 20\$-t?”

„Adja neki oda 10\$-ért! Nézzük a mestereket!”

„10\$ az ajánlat. Ki ad érte 20\$-t?”

A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe.

Az árverésvezető csapott a kalapáccsal.

„Először, másodszor, eladva 10\$-ért.”

Egy ember a második sorból közbekiáltott. „Gyerünk már a többi képpel!”

Az árverésvezető letette a kalapácsot.

„Az aukciónak vége.”

„Mi lesz a festményekkel?”

„Sajnálom. Mikor felhívtak, hogy levezzem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakarásban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó. Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent.”

Isten nekünk adta az Ő Fiát 2000 évvel ezelőtt, hogy meghaljon a kereszten. Hasonlóan az árveréshez, az üzenet ma is ugyanaz. A Fiú, a Fiú, ki viszi el a Fiút? Hiszen akié a Fiú, az megkap mindent vele együtt.

~~~~~  
„Ki a rosszat bátran, túri  
az megkapja a jót.”  
~~~~~

MERJÜNK BÖJTÖLNI

Merjünk böjtölni!

Böjtöltek már egy igazán jót életükben? Mikor utána úgy érezték, testükelkük feltöltődött, és új élménnyel lettek gazdagabbak? Vagy inkább - ha már muszáj - megtartják a pénteki hústilalmat, a szigorú böjti napokon a háromszori étkezést, de aztán, valljuk be, nem is igazán értik, mire ez a felhajtás, miért tartja a katolikus vallás a lelki élet egyik pillérének a böjtöt.

Valójában mit is adhat nekünk a böjt? Hogyan böjtöljünk, hogy az több legyen az önuralmunk edzésénél, vagy, ha ilyen problémáink vannak, egyszerű fogyókúránál? Mélyen elgondolkodtató, hogy valamennyi nagy vallás ismeri és ajánlja a böjtöt, és közéleti tanításának megkezdése előtt valamennyi nagy vallásalapító elvonult megtisztulni, böjtöt tartani. Jézus a pusztában 40 napig nem vett magához ételt, és a Biblia ezen szavai valószínűleg nagyon is szó szerint érten-dőek, nem szimbolikusan. 40 napig valóban nem evett. 40 napig nem evett! Nagyon, nagyon hosszú idő! Vajon miért volt erre szükség? Az Ó- és az

Újszövetség számtalan helyen szól a böjtről, a helyesen végzett böjtölésről. Bár nagyon hasznos volna e szöveg-részekkel behatóan foglalkozni, terjedelmi okokból most csak kettőt említünk. Mindkettő ünnepként, örömforrásként mutatja be számunkra a böjtölést. „Legyen ez nagy ünnep nálatok és böjtöljeteK, ez az örök érvényű szabály” (Leviták könyve, 16,29). „Mikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a nézéstek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom nékteK, elvették jutalmukat. Te pedig, mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet és a te orcádat, hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád...” (Mt 6, 16-18) Böjtölni sokféleképp lehet. Tart-hatunk részleges böjtöt, ekkor valami-lyen típusú élelmiszert (pl. hús, fehérje) nem fogyasztunk. Tarthatunk léböjtkúrát is. És léphetünk a teljes böjt útjára is – ebben az esetben a kúra alatt semmifajta szilárd ételt nem eszünk, és gyümölcs/zöldségléből is csak egészen minimálisat. Természetesen mindegyik fajta böjt nagyon hasznos lehet a böjtölő számára. A jelen cikk azonban ez utóbbival, a teljes böjttel foglal-kozik. Napjainkban ez a fajta böjtölés szinte feledésbe merült, a vallási elő-írásokból teljesen eltűnt, holott valódi mélyreható változást, misztikus él-ményt elsősorban a hosszabb, 7-15 napig (vagy akár tovább) végzett teljes böjt ad. Ez a fajta böjt elsősorban egészséges felnőtt embereknek ajánl-ható, és első alkalommal minden-

MERJÜNK BÖJTÖLNI

képpen alaposan fel kell készülni rá. E rövid cikk kereteit messze túllépné a böjtöléssel kapcsolatos valamennyi élmény és tanács átadása. Fontos viszont, hogy tudatosan, felkészülve kezdjünk bele a kúrába. Napjainkban rengeteg könyv kapható a böjtöléssel kapcsolatban, túlsúlyos világunkban ez divatos témává vált. E sorok írója Rüdiger Dahlke: A tudatos böjtölés kézikönyve című művére esküszik, nagyon motiváló és humoros olvasmány, mely számos praktikus tanáccsal látja el az olvasót. Higgyük el bátran, nem szükséges komoly pénzekért léböjtkúrára vonulnunk, hiszen böjtölni rendkívül egyszerű: csak nem kell enni! Némi kis felkészülés és előtudás birtokában nyugodtan nekiláthatunk otthon, akár a napi munkánk végzése mellett is. Ahogy egyre inkább elmélyedünk a böjtben, úgy válunk egyre magabiztosabbá annak eldöntésében, hogy mi a jó számunkra, és válik fokozatosan egyre kevésbé fontossá a külső segítség is. Ha azonban úgy érezzük megnyugtatóbbnak, konzultáljunk orvosunkkal, vagy böjtöljünk csoportban, és mindig csak addig menjünk el, amíg teljes felelősséget tudunk vállalni magunkért. És mi a böjt eredménye, mit kapunk cserébe ezért a kívülről nézve önsanyargatásnak tűnő akciónkért? Testi szinten egy veszélytelen salaktalanítást, kellemes, laza üres érzést a kúra alatt, és néhány kilót mínuszban. Mindez mai világunkban önmagában is komoly eredmény. Ezeknél azonban sokkal lényegesebb a

böjt lelki hatása. A böjttel Jézus és az egyház olyan eszközt ad a kezünkbe, mely önmagától teremti meg a lelki elmélyülést és a misztikus élményt. Teret engedünk Istennek, és ő elkezd a működését bennünk. Egyszer csak azt vesszük észre, hogy olvasgatjuk a Bibliát, és megértjük azokat a szövegeket, amiket „emberi ésszel” addig nem értettünk. Vagy nem idegesít minket a szomszéd Mancini néni, akitől egyébként a hajunk is égnek áll. Esetleg hirtelen elkezdünk adakozni a hajléktalanoknak, mert minden előzmény nélkül mély empátiát és sorsközösséget érzünk velük, ráérvünk arra, hogy mindannyian az isteni egység részei vagyunk. A böjtben Isten csodálatos módon úgy vezet el minket mélyebb tudáshoz, megértéshez, hogy azért a böjtölőnek lényegében semmit nem kell tennie. Ha pusztán testi célzattal (pl. fogyókúráként) kezdünk böjtölni, a böjt akkor is többé válik ennél, és önmagától teremti meg a csendet, nyugalmat, elfogadást bennünk. Higgyük el, így van! Azaz ne higgyük el, próbáljuk ki! És itt jutottunk el a lényeghez: bele kell ugranunk a kalandba! Egy alma ízét sem ízlelhetjük meg, ha csak szavakkal hallunk róla, bele is kell harapnunk! Úgyhogy használjuk ki 2012 nagyböjtjét, és vágjunk bele a kalandba! Tapasztaljuk meg a valódi, teljes böjtöt, merjünk böjtölni! /Darányiné Szabó Eszter/

(A mellékletben bővebben olvashatunk a témáról.)

EMBERHALÁSZ

Urbán Gábor az Emberhalász Ifjúsági Misszióról

A Váci Egyházmegye Farkas László atya kezdeményezésére, Beer Miklós püspök támogatásával 2011 októberében új kezdeményezést indított abból a célból, hogy minél több fiatal kapcsolódjon be az egyház közösségi életébe. Templomi közösségünk tagjával, Urbán Gáborral beszélgettünk a misszió tapasztalatairól.

A Váci Egyházmegye egyedülálló kezdeményezése az Emberhalász Misszió. Mit takar ez az elnevezés?

Ez egy ifjúsági misszió. Megkereshetnek minket azok a plébániák, ahol a hitoktatóknak vagy a plébánosoknak segítségre van szükségük ahhoz, hogy ifjúsági közösséget hozzanak létre vagy működtessenek. Velük együtt dolgozunk, segítünk nekik a közösségek vezetésében. Tavaly márciusban egy szakmai napon fogalmazódott meg, hogy szükség lehet egy ilyen kezdeményezésre, amelyet olyan fiatalok segítségével szeretnének megvalósítani, akik elkötelezettek az egyházban és rendelkeznek szakirányú végzettséggel. Jelenleg hatan dolgozunk a csoportban. Én katekéta-lelkipásztori munkatárs szakon tanulok Mindenki hitoktatónak, lelkipásztori munkatársnak tanul, vagy már rendelkezik hitoktatói végzettséggel.

Milyen helyszíneket érint a misszió?

Az egyházmegye egész területére kiterjed a kezdeményezés. Nem mindenki keresett meg minket, hiszen sok helyen vannak működőképes közösségek, ott nincs szükség a segítségünkre. Az egyházmegye régiókra oszlik, az én területem a Dél-Duna menti régió: Örkényben, Dabason, Dunavarsányban, Inárcson, Kakucson dolgozom.

Mikor és hogyan kezdődött el a munka, melyek voltak az első lépések?

Amikor tavaly megkeresett minket Farkas László atya, az egyházmegye ifjúságpasztorációs referense, mindannyian örömmel vállaltuk a feladatot. Az atya az évek során azt tapasztalta, hogy a bérnalkozás utáni korosztály hagyja el legkönnyebben az egyházat, illetve azok, akik az általános iskolában még jártak hittanra, de már nem bérnalkoztak. Ha a plébánián nincs élő ifjúsági közösség, nehezen maradnak ott a fiatalok. Úgy tűnik, az általános iskolás csoportok és a házaspárok között sok helyen kimarad egy korosztály. Mi velük foglalkozunk: általános iskola hetedik osztályától az egyetemig.

Milyen rendszerességgel találkoztok és miről szólnak ezek az alkalmak?

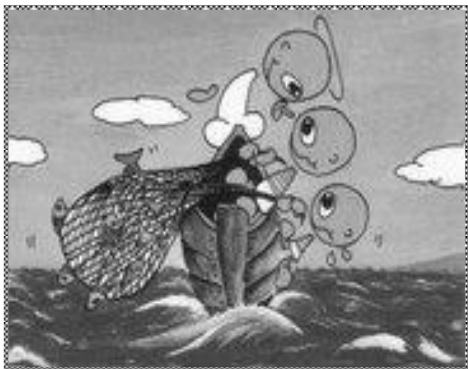
Az első találkozás után megbeszéltük, milyen igényei vannak a csoportnak. Sokan érettségiznek, vagy egyetemre járnak, sok dolguk van, ezért a legtöbb

EMBERHALÁSZ

helyen abban maradtunk, hogy kéthetente gyűlünk össze. Vannak olyan csoportok is, akikkel hetente találkozunk. A fiatalabbakkal játékos módon igyekszünk együtt lenni. Mindig van egy téma, az adventi és karácsonyi időben ez a liturgikus évhez kapcsolódott. A találkozók során aztán látom, milyen kérdések érdeklik a csoportot, mi foglalkoztatja az adott korosztályt, milyen problémák vannak a csoporton belül, vagy az iskolájukban

Milyen volt a fogadtatás?

Számomra meglepő volt, hogy a fiatalok maguk kérik: találkozunk, menjek el hozzájuk. Nem nekem kellett pedálozni, hanem ők maguk hívták, buzdították egymást is. A szülők is örültek, hogy végre van egy hely, ahol összefogják a gyerekeiket,

nem csak lógnak a levegőben. Személyes beszélgetéseink is vannak, ifi előtt vagy után, vagy akár telefonon. Igyekszünk jelen lenni a plébániák életében is. Egy családi napon például mi vezettük az akadályversenyt az

állomásokat. Előfordult, hogy ugyanabban az időpontban volt az ifjúsági és a családi alkalom, ezt követően közös szeretetvendégséget tartottunk. Fontos, hogy a kisebbek lássák, van hova menni később is. Ez egy folyamat. Belőlük lesznek az ifisek, a mostani fiatalok pedig átlépnek a családos csoportokba.

Magad is fiatal vagy, tanulsz még, neked is újdonság ez a feladat. Mit ad neked ez a lehetőség?

Magam is tanulom ezt az utat. Az egész kezdeményezés új, még nem vagyunk profik benne. Három hónap telt el eddig a misszióból, ezalatt rengeteg új emberrel találkoztam, fiatalokkal, szülőkkel, hitoktatókkal, plébánosokkal, sekrestyésekkel. Mindenki egy külön világ, mindenkit külön meg kell ismerni – az elején kérdés volt bennem, hogyan tudok ennyi kapcsolatot kezelni. Idővel szépen kialakultak a kapcsolatok és ez páratlan élmény számomra.

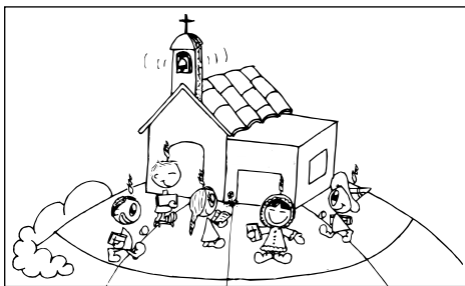
Magyar Kurír - T. Zsuzsa

Morzsák:

**„Ne dühöngj amiatt, ami
nem jön, ne örvendj amiatt,
ami nem történt meg!
A türelem meghosszabbítja
A barátságot, és megsemmisíti
A megtörténtet...”**

Adjuk tovább az örömet

„Sok régóta keresztény országban, s olykor még a fiatalabb egyházakban is, létezik egy helyzet, amelyben a megkereszteltek egész csoportja elvesztette a hit eleven érzékét, vagy már nem is vallja magát az egyház tagjának, mert életükben eltávolodtak Krisztustól és az Evangéliumtól. Ez a helyzet új evangelizációt igényel” – írta II. János Pál pápa. Ebben az évben a katolikus egyház püspökei színódusra készülnek, amelyet a II. Vatikáni zsinat megnyitásának 50. évfordulójára időzítene. Egyben az egyház meghívja minden tagját, hogy a maga helyén, életállapotának megfelelően kapcsolódjon be az új evangelizációba. Fel kell fedoznünk missziós küldetésünket! Abban az utcában, ahol élünk, azok között az emberek között, akikkel

találkozunk, legyünk az egyház tanúi! (Keressük meg a katolikusokat környezetünkben, vigyünk nekik ismeretöt templomunkról, közösségünkéről.) Jézus tanítványaival megtapasztaltatta a teljes szeretetközösséget, és ők felismerték, hogy ez a vágyaik netovábbja, ebben otthonra letek. Eltöltötte őket a vágy, hogy ezt az

örömet továbbadják. Az egyház erre a misszióra kapott küldetést, feladata, hogy Isten országát egyre teljesebben próbálja láthatóvá tenni.

Hírek

Nagyböjt péntekein 17.30-tól keresztúti ájtatosságot végzünk.

-márc.11.-én este a művelődési házban **Keresztény könnyűzenei koncert : „Zöld gomb”**

-márc.17.-én 14.00-tól városi keresztút.

-márc.26. hétfő: Nagyböjti lelki nap : Bójte Csaba testvér. 17.00: szentmise, 18.30: Találkozó a vigadóban. A Dévai gyermekotthon tapasztalatai. Adományok gyűjtése..

-ápr.1.-én Virágvasárnap - Passió

-ápr.6-án Nagypéntek:

Keresztút: 9.30- Monorierdő,

15.00 - temető

-ápr.8.-án: Húsvét hajnalán - Öröm útja

-máj.1.-én 11.00 Monorierdő – Búcsú:

vendég: **Beer Miklós püspök Úr**

-máj.13.-án 9.30 elsőáldozás

-máj.27.-én Pünkösöd....

-jún.10.-én Úrnapja

Turner Ferenc Alapítvány:

A plébánián folyó ifjúsági munkát és gyermekfoglalkozásokat támogatja.

Ezért kérjük és várjuk a hívek támogatását, egyéni felajánlasként, illetve az SZJA 1%-ának felajánlásával.

adószáma: 18705339-1-13

Katolikus egyház techn.szám: 0011
